

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Germanica

Châteillon, Sébastien

[S.l.], 1558

Capvt XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54866](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54866)

quicq; velit, quàm cæteri omnes ho-
nes, suaq; dicta, & orationem velit
solam in pretio haberi atq; audiri,
omniaq; alia dicta et orationem pro
iniusta, vel potius pro ridicula stul-
taq; haberi.

CAPVT XXIII.

AT vbi spiritualis paupertas ve-
raque spiritualis summissio est, *Paupe-*
ibi longè alia res est: atq; hoc ex eo *res spiri-*
fit, quòd verè comperitur atque co- *tu qui-*
gnoscitur hominem per seipsum, *nã sint.*
suaq; ope nihil esse, nihilq; posse, ne-
que ad quicquam idoneum esse, aut
quicquã habere, nisi vitia, nequitiã,
atq; improbitatẽ. Hinc consequitur,
vt homo seipsum prorsus indignum
inueniat omnibus his, quæ ipsi à
Deo, aut ab omnibus creaturis pos-
sint euenire, seq; Dei, et omniũ crea-
turarũ causa pro Deo debere & pati,
& interdum agere, ideoq; in nullam
rem verè ius habere, ita vt ex animi
demissione sic loquatur: Aequum &
par est, vt Deus, & omnes creatura
mihi aduersentur, & ius aduersum
me, atq; in me habeant, & ego nemi-
ni sim cõtrarius, & in nullã rẽ ius ha-
beã. Hinc efficitur, vt is homo nihil

T H E O L O G I A

vel à Deo, vel à creaturis petere, aut expetere audeat, aut velit, nisi dūtaxat necessaria, idq; omnino timidè, & beneficij loco, nō iure: nec etiam suo corpori, aut nature pl⁹ boni, aut voluptatis cōcedat, quā postulat necessitas: neq; sinat, aut permittat sibi quēquā opitulari aut seruire, nisi postulāte necessitate, idq; nō sine timore, quippe q̄ in nullā rē ius habeat, sibiq; oībus indignus esse videatur. Prætereà existimat hīc homo omnia sua verba atq; dicta nihil aliud esse, quā stultitiā: proinde neminē alloquitur, affatur, docēdi, aut reprehēdēdi gratia, nisi impellente diuino amore & fidelitate atq; idipsum cum metu fit, & quā fieri potest parcissimè.

Illud etiam in hac spiritali paupertate & summissione intelligitur atq; cōperitur, omnes homines prorsus planeq; à seipsis pēdere, & ad vitia improbitatemq; pronos & procliuēs esse: & propterea necesse, & cōducibile esse, vt sint instituta, ritus, leges, & præcepta, quò cæcitas his edoceatur, et improbitas in ordinem cogatur: quod nisi fieret, efficerentur homines longè canibus alijs' ve beluis

luis deteriores, & inordinatiores.
 Quin etiã hisce ritibus & institutis
 alliciuntur & cõuertuntur multi mor-
 tales ad veritatẽ, quod alioquin non
 fieret. Et quidem pauci homines ad
 veritatem venerunt, qui non prius in-
 stituta & ritus acceperint, seq; in eis
 exercuerint, dum nihil aliud aut me-
 lius nossent. Hinc fit, vt leges, præce-
 pta, instituta, & ritus, in demissa spi-
 ritualite, spiritualiq; paupertate, non
 despiciantur aut contemnantur: nec
 itẽ homines, qui his vtuntur, & ea tra-
 ctant. Quin præ amore & misericor-
 dia sic conqueritur, & aliorum vi-
 cem cum dolore miseratur homo:
 O' Deus & veritas, ego apud te con-
 queror, & tu idem ipse conquereris,
 quod humana cæcitas, vitium, im-
 probitas efficiat, vt id necesse sit, fie-
 riq; debeat, q; tamen re ipsa necesse
 nõ esset, neq; fieri deberet. Atq; hinc
 est quædã cupiditas, vt homines, qui
 nihil melius, aut aliud sciunt ad ve-
 niendũ ad veritatẽ, sciãt et intelligãt,
 cur tandem omnes leges & instituta
 sint atq; fiant: eaque capessit hic, de
 quo loquor, spiritu pauper homo,
 vnã cũ alijs, qui meliora aut alia ne-
 sciunt,

sciūt & ea cum eis vsurpat, quo eos hac ratione conseruet, ne ad malas res sese conuertant, aut vt eos, si fieri potest, propiūs adducat.

Igitur quicquid haectenus de paupertate & summissione diximus, id verè ita est, potestq; planū ac testatū fieri vitā verbisq; Christi, qui omne opus veræ demissionis exercuerit atq; perfecit, quemadmodū & in eius vita reperitur, & ipse verbis docuit, dicens: *Ma. 11. d* Discite à me, qui benignus sum & demisso corde. Antiquā quidem legem & disciplinā, itemq; homines legi subiectos nō neglexit aut despiciatus est: illud quidē dixit, id nō satis esse, quin vlteriūs progrediendū esse, sicuti profectò est. A' Paulo quoq; sic scriptū est: Christus legē assumpsit, vt eos, qui erāt sub lege liberaret: hoc est, ad propiora, melioraq; posset perducere. *Mat. 2. a* Dixit item Christus: *Mar. 10 f* Nō veni, vt mihi inseruiatur, sed vt ipse inseruiam. Breuiter, in omnibus verbis, factis, vitāq; Christi, nihil nisi vera meraq; summissio & pauperies inuenitur: & quemadmodū superiūs dictum est, vbi Deus homo est, & vbi Christus est, ibi omnino

nino necesse est, vt hoc adsit. Rursum, vbi animi elatio est, & spirituales diuitiæ, & leuis animi libertas, ibi neque Christus neq; Christi verus imitator est. Dixit Christus: Tristis est anima mea vsque ad mortē. *Matth. 26. d*
 de morte corporis loquitur: id quod ex eo erat, quod ex Maria nat⁹ erat, vsque ad mortem corporis, atq; hoc vnde nam esset, superius dictū fuit. Dicit Christus: Beati qui sunt pauperes spiritu, hoc est, verè demissi: nam Dei regnum eorum est. Sic dicit etiam veritas (nisi quod nō scriptū est) Miseri & detestabiles sunt, qui spiritu diuites, & elato animo sunt: nam eorum est regnū diaboli.

Atq; hæc ita se verè habere comperiuntur, vbi Deus homo est. Verū vbi Christus, eiusque veri imitatores sunt, ibi necesse est, vt vera, intima & spiritualis summissio, spiritualisque paupertas adsit, depressusque & perseuerans animus, quem quidē animum oportet interiūs plenū esse arcanae, occultæq; calamitatis & doloris, vsque ad mortē corporis. Atq; hoc ego tibi verè confirmo: qui aliter opinatur, decipitur, & alios secū

T H E O L O G I A

decipit, sicuti suprà dictum est. Hæc ob causam recedit omnis natura & ipsitas, ab huiusmodi vita, adhæret- que falsæ & liberæ vitæ, sicuti suprà dictum est.

Nunc superueniet Adamus ali- quis aut diabolus, qui sibi patrociniari, aut se excusare volet, atque ita dicet: Contenditur sanè, Christum fuisse sine seipso, & huius generis alia, & tamen loquitur sæpe de seipso, seque de hac aut illa re iactat. Ad quod ego sic respondeo: Vbi veritas agere velleque debet & vult, nulla alia eius voluntatis, cupiditatis & actionis causâ est, nisi vt veritas cognoscatur & patefiat: atque hoc erat in Christo, & hûc eius dicta factaq; pertinebant: ac quicquid ad id vtilissimum optimumque erat, & quacunque item ab eo fiebant, ab his erat ipse immunis, sicut & ab alijs omnibus quæ fiebant.

Dices: Erat ergo in Christo aliqua causa, cur quidque faceret. Ad quod ego sic respondeo: Si quis Solem interrogaret, cur luceat? respõderet, Oportet vt luceam, nec facere aliter possum: est enim hoc mihi proprium,

prium, & ad me pertinet, atque ab hoc proprio & lucentia sum immunis. Eadem est etiam Dei & Christi ratio, & omnium quę diuina sunt, & ad Deū pertinent, vt ea velint, agant & cupiant, nihil aliud, neque aliud bonum, aut propter bonum: atq; hęc nulla alia causa est..

CAPVT XXV.

Post hæc aduertendum est, quod dicitur, & quod Christus ipse dixit, Omnia esse relinquenda atque perdenda: non ita accipiendum esse, quasi homo propterea nihil faciendum habere aut tractare debeat: oportet enim, vt homo etiam hęc aliquid agat, & aliquid habeat, cui vacet, quamdiū viuit. verum hoc sic intelligendum est, quicquid omnis homo, aut etiam omnis creatura potest, facit, omittit, & scit, non id esse in quo sita sit vnitio. Quid est autem vnitio? nihil aliud, quam vt planè, simpliciter & omnino sis in veritate simplex, cum simplici & æterna voluntate Dei: aut etiam sis in vniuersum expers voluntatis, & creata voluntas fluat in æternam voluntatem.

Quomodo sint omnia relinquenda.
Matth. 19. d
Mar. 10 d.
Lu. 18. 6